

Ook de inkomende belasting toont ons, dat er - door de lande, voldoende welde is om zich een of enkele schilderijen aan te schaffen. Het is namelijk niet weinig elke jaar een schilderij te koop - een kunstenaar met vooral het zijn recht door hem, maar een enkele maal in een kunsthandel. Zoo het voor inkomens 8 - van 10 - 20.000 - waarvan er in ons land in 1940 17. duizend waren wel kunnen. Meer op vertegenwoordiging 7.000 met inkomens 100 - 100.000. Het is opvallend, dat veel meer kunstenaars goede koppen, goed modellen en levanten dan goede schilderijen. Zo was in de Verenigde Staten van Amerika vóór den oorlog van 1939 per vijf inwoners een auto aanwezig. Dat daar per vijf inwoners een goed schilderij in particulier bezit was is blijkbaar de ten eerste. Dit is echter op het ogenblik niet aan de orde. Voor het opstellen van de lijst van de verzamelers van schilderijen in particulier bezit aan te bepalen veel groter is dan in vroeger eeuwen het geval was.

Fijne kunstenbelasting 1936-1937		aantal		bedragen inwoners	
800 - 1400	595	384	643	enkele	
1400 - 2000	394	502	571	"	
2000 - 3000	180	867	430	"	
3000 - 5000	97	444	364	"	
5000 - 10000	43	896	243	"	
10000 - 20000	12	492	168	"	
20000 - 30000	2	730	65	"	
30000 - 100000	2	084	96	"	
100000 en hoger		207	35	"	
Totaal categorie in		1930	912	190	"

Geschatte waarde 9.3

b Collecties

Vergelijken we thans de verzamelers voor het publiek en schilderijen te zien. Buiten de enkele goede werken, die re bij particulieren aan te komen. Want dit particulier bezit wordt maar in beperkte kringen gezien. Het gaat het particulier bezit van belangrijke werken is valt moeilijker uit te maken, dan uit de meeste bezitten, maar er waarschijnlijk te veel van nog gezien. Het zijn enkele werken, die kunst - schilderijen verzamelen en het zijn ook niet velen, die zich die welde kunnen veroorloven, want het is niet alleen het bezit van de kunstwerken, maar ook het bezit van een groot huis om het werk te kunnen tonen. Ook vroeger hadden enkele collecties - zoo in Italië, in Florence de Medici's. In 1675 liet Frederik Hendrik een collectie van 250 werken na. Deze werd in 1795 naar het koninkrijk gebracht, waar 68 werken achterbleven, waarvan toen naar Holland terug en vóór de bezetting van het Koninkrijk bleef. Enkele rijke burgers - zoo Six - in Holland - hadden een verzameling van schilderijen. Deze en verspreide collecties kunnen niet vergeleken worden met onze musea. Weenigen hadden toegang. Het is nog de vraag of er onder de bezitters veel kunstliefhebbers waren. De meeste zullen gekomen zijn voor feesten - recepties - bijeenkomsten - en velen daarvan zullen zich meer voor politiek en andere dingen dan voor kunst geïnteresseerd hebben. De kerke had's bezit van de belangrijke beste kunstwerken. Wel al voor het publiek, dat deze werken zag, gelden, dat een de appreciatie vooral gericht was op de religieuze inhoud, dat omgiving en monument de aanblik waren van met de kunst, maar de literaire inhoud te appreciëren. Onderzoekers kon ook van de kunst zijn gezien en in dit de eerste bron die verzamelers is met onze musea. Maar in de laatste jaren geschiedenis - de verzamelingen als de Grootste verzameling van werken, is het pas de laatste eeuw mogelijk geworden op groter schaal kunstwerken te zien en het speciaal om de schilderijen te verzamelen te kunnen bestuderen. In 1763 had in Parijs de eerste kunsttentoonstelling plaats - in 1786 de eerste academietentoonstelling in Parijs.

In 1793 werd het koninklijk museum voor kunstwerken opgeheven. Daarna - veel later daarna - ontstonden de openbare musea der grote steden en werden musea voor kunst opgericht. Want Paterson als het koninkrijk. Natuurlijk was er zijn niet altijd gesplitst om als museum dienst te doen. Het zijn alleen de laatste eeuwen gescheiden, die gesplitst kunstwerken van goed werk kunnen zien. Vergelijken we de verzamelers van werken met die van een museum, dan is het verschil zeer - zeer groot.

We kunnen ook op andere wijze tot de conclusie komen, dat goede kunst - bezit het meest zeldzaam met zijn geweest. Goede kunst, want slechte schilderijen hebben een negatieve invloed en zelfs middelmatige kunst doen we goed buiten beschouwing te laten.

Ook al is het waarschijnlijk dat werken met de grootste kunstwerken geproduceerd worden, is het niet juist uit de hedendaagse realiteit op tentoonstellingsgebied de conclusie te trekken, dat we niet veel te kiezen hebben, dat een vergelijking kan worden.

Nu kan ieder amateur een tentoonstelling houden - vroeger waren er geen tentoonstellingen en verhuisde het gildemuseum en de structuur der tentoonstelling - de productie van amateur - werk. De kunst kon dus makkelijk geproduceerd worden (zie ook verder onder gelegenheid's tentoonstelling - tijd was) en kon gemakkelijk die het de openbaarheid doorbrengen. Het slechte werk verspreid - blijft nog achter en het beste dat vroeger hadte voor brachten komt nu als selectie tot ons.

Maar ook al werd er vroeger meer goed werk geproduceerd, dan wil dat niet zeggen, dat het vroeger algemeen verspreid kon zijn. Vergelijken we de voorraad kunst, met die van de voorraad, boeken, epen van films - muziek - kunst - glaswerk - dan is die voorraad niet zo overvloedig groot.

In 1880 waren aan grote collecties in de wereld slechts een 17000 stukken (20 schilderijen).

Geschat het aantal belangrijke schilderijen: Nederland is een klein land is het ook niet waarschijnlijk, dat er vele duizenden goede werken buiten de collecties bleven (1934 2.150.000 stuks : 300).

Het is de selectie van vijf eeuwen. Enkele honderden jaren was die voorraad overvloedig kleiner - de laatste eeuw geeft een sterke stijging van het aantal schilderijen te zien.

We kunnen dus ook langs deze weg vast stellen, dat vroeger niet veel schilderijen te zien was. Er was te weinig om het vooral bij particulieren aan te hebben en het weinig was niet toegankelijk voor het publiek.

Het aantal schilderijen, dat nu te zien is - daarbij vergeleken - is ontzettend groot.

Een stad als Brussel heeft nu per jaar voor kunst ± 25 HFL aan schilderijen, meer dan vroeger.

Parijsche tentoonstellingen omvatten duizenden nummers. Welke te over. Overzicht is een andere vraag.

Maar daarom wordt ook het goede werk voortdurend gebracht - zelfs het publiek opgedrongen - uitgedijld. Er wordt reclame voor gemaakt.

Zeer zeker is - met de toegankelijke kunstvoorraad aangant, over tijd zeer bevoorrecht.

Inhoud van de voorname musea omstreekt 1880			
Parijs	Koninklijk	1800	andere verzamelingen
		1600, 400, 350	
Nederland	Prado	2200	daar naart
		1200	
Wenen	Belvedere	1800	
Berlijn	oud museum	1300	
		700	
Londen	National Gallery	1200	
		400	
Florence	Pitti 500 Uffizi	1700	
		450	
Amsterdam	Rijksmuseum	750	
		750	
Brussel	Koninklijk	600	
		600	

2 BEVOLKINGS CONCENTRATIE

STEDEN

Om in de gelykenis te zijn. Kunst te zien is meer
wichtig dan de beschikbarestelling van een groot aantal
kunstwerken. Deze musea en tentoonstellingen moeten
Eerst alleen beschikken over een gemakkelijk te bereiken ^{aan} zijn.
En moeten vervolgens veranderd worden, die aanblijven op
het het ontslaan van eenmaal, het het houden van tentoonstellingen
en en moet veel publiek zijn. Veel publiek, want slechts
een deel van het mogelijkste publiek vormt het gespecialiseerde publiek.
De eerste voorwaarde voor de beschikbaarheid is de concentratie
van de bevolking, de tweede voorwaarde het verkeer.
Tijds voor een tijd verblijft in Sibirië al kunstwerken
aanwijzing worden van de verkenner voor de bevolking en niet
gemakkelijk in grote optellen van kleinere profiteurs, zelfs
al worden en verkennerindelen aanwijzing. Het is te veel tijd
echter, te veel kosten wat zich brengen om de ^{zelfen} aflossing van een
tentoonstelling te geven. Maar berekend zal in een een
beveiligd hand de verkennerindelen zal sterk onbetrouwbare zijn.
Voor de verkennerindelen zijn kosten meer.

[illegible]

beïnvloeden laten studeren, althans heeft er veel meer gelegenheid toe en wordt eerder in die denkrichting gestemd door zijn omgeving.

Al deze factoren van de stad beïnvloeden elkaar, geven een culminatie en een oorspronkelij taal vernieuwden van de mogelijkheden tot verrijnde cultuur.

Op enkele uitspraken van - als Rome - Constantijnepel is het bestaan van een stadsdeel - iets nieuws - iets van in hoofdzaak de laatste eeuw.

Tijds de kleine stad - de provincie stad - leeft niet voldoende mee. Te kleine stad leeft geen ruime van belang - een kleine stad heeft te veel onder tempo van leven - vooral de multimedialiteit doen een bijzonder publiek aantrekken - geeft de verrijkingsteden voor uitzonderlijke begroepen, niet vreemdelingen het zich.

Honderd steden van 30 000 inwoners vormen geen Parijs. De honderd steden hebben geen medische diensten, hebben geen rames - hebben geen water en hebben vooral niet de geschiedenis - overvloedige sfeer van Parijs.

De kunst heeft de natuur nodig, maar de stadsmuur is zijn meest geen instrumenten. Het is de stadsmuur, die de natuur anders ziet dan als broedplaats - het is de stadsmuur, die de geschiedenis verlegt, die verrijkingsteden voor het ontstaan en het opvoeren van kunst, uitspraken, daarzaten. Tegengenoemde vinden we binnen de kunstappreciatie, zeer zeker.

Maar dit zijn allemaal, die door de sterke verspreiding van de cultuur der steden, door het contact van die steden, meer een stadsdeel kunnen hebben vergaarden of zelf van die stad stammen.

De verschillende steden, die inwoners van Afrika - Siberië en de steen in geschiedkundig vinden deze cultuur.

Deze platelanden gesteld bleef met een ruwheid overheerscht hebben ook al kennen soms kleine steden als Athene Florence Genua - Nürnberg een niet belangrijke beemtenaars herbergen en voort brengen. Er is hier immers sprake van uitsluitendigheid - van kleine steden en een meer grootscheidske althans - maar vooral een van geen sprake om het verspreiden van verschillende bezafte natuurs - maar een liet te geven van geleidelijkheid liet het groeten van beemst - Het verspreiden van publiek is op het oogenblik de grootste

Noord met alle steden over een klein gebiedt kunnen worden,
 want er zijn steden met een groter aantal inwoners, dan de
 bekende gezette (bevestigde van boeren) kunnen. Het best
 van 100.000 inwoners eenige zins meetellen als stad en meer
 we hebben hier dat is natijf meer dan 500.000 bly van een van
 den groote steds cultureel eenigzame de kunnen groeten
 Noordt Pilsen de de Oor in 1669 Nederland stekt nabestekt
 om inwoners en leeften volgens zijn gelykheide steds
 moet meer eenheden dan het land kan worden. Teldt Nederland
 het best een van de 19de eeuw gelykheide want den stad - Amsterdam
 van 1700 tot 1800 in de 20de eeuw een steds concentratie met
 8 of 9 steden van 100.000 en meer inwoners met
 3/4 van de bevolking geconcentreerd in steden van meer dan
 100.000 inwoners

Bosnechten leven nu in een gebied van $\pm 70 - 30$ km (Na Zuidholland
Middelton tot Dordrecht) bijna 4 miljoen menschen $\frac{1}{4}$ van Nederland.
De laatste eeuw hebben zich hier de menschen geconcentreerd op een
klein gebied.

Er zijn weinig gebieden op aarde met meer dan 200 inwoners per km^2 (waaronder ook twee Egypte en de polen in Ar. Indus - China en Japan - 2. America), die door de samenstelling en de ontwikkeling van de bevolking niet verschillen als bijvoorbeeld) die gemiddeld is met alleen waargenomen maar is ook wel en door waarden, voor het leven onder de begroeven spier des steden. In Europa is de bevolking de laatste eeuw meestal verdubbeld. De laatste eeuw - De vroegste steden vormen een nieuw centrum. Nederland is bezig zich in bevolking te concentreren en zal wellicht ook als cultureel centrum gaan fungeren.

Naar sterker dan de vermeerdering van het bevolkingsaantal
is de vermeerdering van het aantal grote steden.
De trek naar de stad - althans tot voor kort veel vooral
waarde nemen

Duitsland telde in de 15de eeuw geen groter steden dan
Nürnberg met 22.300 - Straatsburg met 20.422 inwoners
Berlijn had in 1819 nog maar 78.000 inwoners

In 1850 waren er 5 steden boven de 100 000 inwoners met de bevolking in 1870 waren het er 8 met 5% in 1910 reeds er wel een. Althans nu met 20% van de bevolking.

Bevolking van <u>Nederland</u>	17 ^{de} eeuw	18 ^{de} eeuw	19 ^{de} eeuw	20 ^{de} eeuw	?
		Willem Pieterse La Cruz 1629		2700 oco	?
				1280 oco	
		1829		2 613 467	
		1850		3 057 000	
		1920		6 865 314	
		1940		7 736 oco	
		1942		9 076 250	

Groote steden in Nederland	1796	1885	1944
Amsterdam	217 024	361 314 (100%)	790 900
Rotterdam	53 512	173 658 (48%)	616 910
Den Haag	38 433	130 000	507 351
Utrecht		81 398 (100%)	170 880
Haarlem		46 730 (100%)	144 923
Groningen		50 628 (100%)	122 136
Eindhoven		4036 (100%)	122 136
Tilburg		32 016 (100%)	103 403
Nijmegen		30 372 (100%)	99 788

Verdeling

1942	In 8 gemeenten van meer dan 100 000 inwoners	28,4%
	In Zuid-Holland	2. 162. 322
	In N. Holland	1. 694. 659

Fran Krizke	1796 ⁰⁰	19 000 000	1784 ± 24 000 000
	1850	23 783 000	
	1930	41 835 000	
Russland	1880	45 234 000	
	1930	65 218 000	
Malai	1950	21 377 000	
	1930	41 174 000	
England	1850	17 938 000 ?	
	1930	39 952 000	
Wtr. Station u	1850	23 192 000	1790 ± 3.925 . 219
Asienka	1930	122 775 000	

In de Verenigde Staten van Amerika - nu ook in Rusland
 groeien de steden bijna als paddelsteden (zie New York - Rotterdam)
 Die groei zal wellicht niet lang duren - maar de concentratie
 is echter onbegrensd door de versterkte productie en het verbeterde
 vervoer dan vroeger. Europa behield eenmaal lang geen grote steden.
 Rome had inderdaad ten tijde van Augustus 1.340.000 inwoners
 maar daalde tot 150.000 inwoners in 1377.
 Wenen was in 1754 175.000 inwoners rijk 1880 375.000
 Alleen Parijs en Londen waren wereldsteden.
 Londen in 1600 150.000 stak hier in 1850 reeds 1 miljoen inwoners
 Parijs was 650.000
 Het is niet nodig om meer cijfers te geven. Het is voldoende om te
 constateren, dat plotseling een grote bevolkingsconcentratie plaats
 grijpt die een der voorwaarden is om een vorderingsstad te zijn voor
 mens en natuurwetenschappelijke velen van ondergeschikte
 miljoenensteden bestaan in die omringing nog geen menschen leeftijds.
 Hier is het publieke amusements maar niet de kunst. Het aantal
 meesterswerken is in een klein aantal musea geconcentreerd.

De sterke groei van enkele steden									
	1800	0	1850	1871	1880	1890	1900	1910	1920
Rome	1.340.000	300.000	20.000	150.000	50.000	150.000	1.250.000		
Parijs	650.000						4.000.000		
Londen	180.000						850.000		
Beijing	78.000						4.300.000		
New York	60.000	(1760: 6000)				1000	7.100.000		
Hannover	1703: 0	1763: 80.000	1839: 475.000				3.300.000		
Rotterdam			1885: 11.800				480.000		
Rio de Janeiro			1872: 2.200.745				2.700.000		
Dresden	15 ^e eeuw	3.200					630.000		
Wuppertal	15 ^e eeuw	4.000					700.000		
Sydney	1800: 200	1887: 398.695					1.270.000		
Moskou	1882: 753.401						4.137.000		
Tokio	1887: 982.000						5.800.000		
Buenos Aires	1884: 283.754						2.290.000		
Osaka	1884: 359.320						2.900.000		
Mexico	1882: 400.802						1.019.000		
Los Angeles	1885: 25.000						1.354.000		
Sichuan	1840: 9.192	1870: 79.577					1.660.000		
Chicago	1840: 4853	1870: 298.977					3.400.000		

b VERKEERSMIDDELEN

Door het geconcentreerd wonen in steden komt het publieke
 vervoer, maar hetzelfde effect wordt bijna bereikt door
 een verzamelingsplek van het vervoer.
 Het komt niet geheel onbetreft voor. Ook al kan de een museum
 in een kerkkerk bereiken - wat dat nog niet zeggen, dat de deuren
 zal worden of er het geld voor niet zal hebben om er heen te gaan. Integendeel
 Het blijft dat de gelegenheid nog lang niet voldoende is, dat de
 hinderenissen zo maar nog blijven te zijn, dat de aanbesteding bereikt
 200 gering is, dat het museum toch niet voldoende bereikt wordt.
 Maar - en daar is het nu om te doen - vergelijkt men de mogelijkheden
 die nu bestaan om een museum te bereiken met vroeger dan is ook
 op dit gebied een verbetering geens overdadig.

Reizen was vroeger een uitzondering. Men reisde gemiddeld niet
 meer dan 20 KM per dag. De wegen - in alle gebieden bijna afwezig -
 waren slecht. Nog 1800 moest in Pruisen het anplagen van
 rijtuigen worden verboden. Een reisgenoot centrum als Nederland
 was in de tijd van Goethe nog een betrekkelijk verlaten gebied.
 Het reizen kostte veel tijd - die niet beschikbaar was - veel geld
 viel moeite - het was een luxe, die zich niet ieder kon permitteren.

Voorreest bleven de grote veranderingen met de spoorwegen, waarvan
 de eerste in 1825 met 1860 merkbaar wordt - die 2e dus
 pas een meerkantigheid.

Daarvoor zijn in de 20^e eeuw fietsen - motorfietsen en auto's
 gekomen - en busdiensten die de dorpen ontsluiten.

In 1939 waren in Nederland 99.980 auto's
 65.804 motorfietsen
 3.796.031 gewone rijtuigen
 4.518 bussen
 (54.092 vrachtwagens)

maar toen was in de Verenigde Staten al een auto op elke 5 man.

Het zal nog niet kunnen - de auto wordt goedkoop - is al

goedkoop - de wegen worden goed (over de tijd 20. later)

Men zullen binnenvoort de vliegtuigen - waar een snelle vervoering

in de hand werken. (K.N. 1939: 121.597 passagiers)

Een reis naar Amerika was 50 jaar geleden een waagstuk voor een schip
 een vliegtuig naar Amerika was 20 jaar geleden een onderneming
 nu is het al gewoon om in 1 dag naar Amerika te vliegen.

Niet de mogelijkheid van reizen is ook de reeds het oermerk
 vroeger was reizen een moeilijke onderneming - eenmaal lang
 een gewaarlijkte onderneming.

Nu is het een vrede geworden. Reizen is nu een gewone
 menschen vooral heen - deringen bijna het publieke de menschen
 te bereiken. De laatste met een sterretje - de propaganda
 maken, dat de menschen zich zedelijk bijna verplicht voelen
 het hinnen door te hollen.

Wie in zijn eigen land is niet te kort een museum te bereiken
 zal het niet op zijn programma zetten maar hier bij in Parijs is
 Wilhelms met de reis geconcentreerd worden met de kunst - met
 bediening voor hen.

Het leven heeft de menschen nu juist gemaakt, velen gaan reizen
 om dit leven te vullen, zoeken in verre landen wat ze thuis
 niet vinden kunnen en komen zo ongewild met de kunst
 in aanraking.

Ook deze ontwikkeling is niet geleidelijk gegaan.
 Duizenden jaren was de menschen aan zijn woonplaats gebonden
 als een plant. De laatste vijftig jaar wordt het de wereld
 voor hem ontsloten.

3 TOESTANDEN

a Ontwikkeling van de bevolking

Voor de kunst is publieke voorstelling - maar niet alle publieke
 zal de kunst naar waarde weten te schatten. De een
 bepaalde ontwikkeling nodig, ook al het elke nog op dezelfde wijze
 vangen - om de kunst te appreciëren.

Voorreest blijft een kind tot 15^e alleen opvoeding te zijn voor

de inbreng van het schilderij - voor dat wat het voorreest

Dan is er een zekere vrijgiving van geest, een vrijgiving van geest

voort op producten van geest te geven. Het grove en intellect

rengert alleen op grote effecten. Tenslotte is niet alleen

andere opdoende maar het ook de ontwikkeling van de kunst

mede. Wie niet geboren is zijn geest te bereiken moet zulke leere

Er is een leere zin - mogelijk - om het het publieke bij voorbeeld

200 kunnen leren sneller waarde te hebben aan wat het voorreest

dan aan de wijze het die voorstelling veroverd is.

Wanneer de algemene ontwikkeling van de bevolking gering

is - zal het niet uit te ontwikkelen, dat ook de kunstontwikkeling

gering zal zijn. Omdat de gelegenheid tot ontwikkeling op dat gebied

een geringere is dan op gewone onderwijs gebied, maar ook dat een

belangstelling heeft voor ontwikkeling van zijn geest, ook meest de

belangstelling voor kunst zal missen.

Ook in dat gericht zijn de tijden sterk veranderd.

In de tijd der Hervormingen was het verstand te kennen een schrijver

Wie dergelijke dingen leerde was waarschijnlijk een lefwaard en een

goed redenaar.

In 1930 leenden in Frankrijk 0,91-0,75 procent liet lezen en

schrijven. In 1926 ging nog maar 5 procent om de Franse bevolking

naar school. Dit was dus in een der meest ontwikkelde landen

op intellectueel gebied.

In Rusland bijvoorbeeld zijn in 1926 nog 63% van de mannen

en 90% van de vrouwen analabeet. Toen was de ontwikkeling dan

al begonnen. Het grootste deel van de wereld zal eenmaal lang

dergelijke behoeften hebben gekend.

Dus behoeft lezen en schrijven nog een belangrijke ontwikkeling

voor velen en dat de ontwikkeling met het 13^e jaar - is blijft het

intellectueel nog te doen. Wanneer dan juist de kunstontwikkeling

C KUNSTZINNIGHEID

We hebben nagegaan, hoe de ontwikkeling op intellectueel gebied gestegen is - vooral ook door het ontstaan van tal van functies, die meer levensduur verspreiden. Is er ook sprake van meer kunstzin? Te oordelen naar de levenswijze, "Kitsch" neen. Dit oordeel eelst behoort een correctie. Zoals de reeds vernoemde Kitsch geproduceerd worden door het geldveroorzaken en door het ontbreken van de mechanische vernieuwing vindingen.

We hebben in een cultuur van de hordes de grote massa sprekt met, die vroeger niet aan het woord kwam en daardoor is het gemiddelde lager.

Teek is de tijd niet geschikt voor een verrijnde ontwikkeling - De beschaving is openbarheid, de concentratie ontbreekt, het tempo van het leven is te snel.

De beschaving heeft niet de ontwikkeling van de schilders, die door het ontbreken van geldveroorzaken doelt, maar de ontwikkeling van het publiek. Op dat gebied zijn enkel gemiddelde verschijnselen.

De zijn veel meer geweten omvatten de rechten op afbeeldingen, we zien vooral illustraties, foto's - reproducties. De algemene gevoelens in zien is dus voortdurend dan voor wie alleen de natuur ziet. Dit betekent nog niet veel.

Daarom is het anderszins gekomen. Het leed leert tekenen, krijgt goddelijke zelfs kunst ontdekt. Dit kan zeker de speciale ontwikkeling bevorderen.

Wanneer een ziele, eenmaal gebruikt wordt gaat de ontwikkeling snel en wordt de draagst, die voor speciale capaciteiten leest gemakkelijk overschreden. We weten het snel een blinde, andere ziele, velen ontwikkelen dan voor eenmaal om het te best op het gebied van zien aan te willen.

Zo is het mogelijk zij snel een categorie van kunstzinnigen te bereiken, wanneer de eenmaal van de massa worden het gemiddelde. Dit is het geval met de amateurs. Maar de later nog op lang term ontwikkeling wat deze mensen voor de kunst betekenen, bestaan ze het wel uit een categorie, die sterke belangstelling voor kunst heeft en snel in staat is zich tot eenigzins de beschaving op te werken.

Hoog kunnen we de deskundigheid van het publiek niet aanstaan. Door kunstzinnige een laatste het verstand deklucht nog meer verloren.

en andere kunstzinnigen eelst de aandacht op. Maar het bestaan van velen kunstzinnigen, die ook het kunstzinnig behouden, - lezingen, rondreizen en het schiedonderwijs - zijn zeker meer mogelijkheden dan vroeger eenmaal die konden bieden. Er is tijd en gelegenheid. Vroeger lag het geen in de vorige reizen werd behouden is dat maar een verschil van procenten, in de voorgaande gevallen was de verrijning honderden procenten.

B T U D

I MENSCHEN ZONDER WERK

Alle gunstige factoren voor het vormen van publiek helpen niet, wanneer de tijd ontbreekt om de kunst te zien. Gelegenheid zonder tijd betekent niets.

Het is dus nodig na te gaan, hoeveel tijd beschikbaar is voor de mens in onze eeuw.

Voorziet dan de categorie mensen, die heel dan dag vrij is. Deze categorie bestaat uit zij, die niet behoeven te werken, omdat ze zonder dat kunnen overleven en dit hangt dus samen samen met de welgesteldheid.

In het hoofdstuk: Particulier leed het ik aangekomen, dat het aantal, rijken sterke gestegen is, al wil het nog niet zeggen, dat we zij te niet verlaten.

Vooral mogelijk uit niet de algemene rij komen in het bestaan van renteniers in den vorm van zij, die van pensioen leven. Dit pensioen is de vrucht van werken - en is een vorm van rechte - rechte van het bij een gezonde kapitaal - behoud door de staat of het bedrijf.

Overdruivenpensioen is pas in de 20 eeuw meer algemeen - en wordt steeds algemener. Dit is het gevolg van onze reproductie een verspreiden van recente aard.

Het bestaan van, niet alleen was vroeger zeer bevoorrecht. In twaalfen steeds arbeidsvermogen te heeft, doordat de productie van de eerste levensbehoeften zoveel mogelijk vergoed en doordat zoveel mogelijk door zijde en wolven uitvinden. De bevolking nam niet toe, doordat het leven zo duur was.

In de 15 eeuw namen de steden - omvatten de heel van de bevolking naar de steden - behoudelijk in gewicht of op het land waren de troepen steden.

In Duitsland was toen in de steden 80% van de bevolking in het productieve proces ingeschakeld. In 1907 maar 47% Reizigers - (behalve die van de kleine heerzinnige klasse) worden in de Rijksteleunen gedrukt - tot de doodstrijt toe. In waren in de steden arbeidskrachten te heeft, vervuld behoudelijk vinnen worden ingezet, zelfs voor beroepen als arts, kapitein - badmeester - op willekeurige aard.

Een groot verschil tussen de samenstelling van de bevolking vroeger en nu zit in de toegenomen levensduur van dagen. Maar om te spreken, de gemiddelde leeftijd die bereikt werd tot voor kort. 40 jaar of daarbinnen was - tekenen - worden zelfs gemiddeld maar 28 jaar. En in de beschaving landen het gemiddelde nu bijna 68 is - tell dus de bevolking veel meer mensen, die niet meer aan het productieve proces kunnen deelnemen. En dankzij de overproductie niet meer behoeven deel te nemen.

In Duitsland waren in 1907 in steden boven 100.000 inwoners 7.9% renteniers.

Het aantal mensen dat in 1930 in Nederland een beroep uitvonden bedroeg 2.080.576 van de 3.461.135 het aantal vinnen.

631.831 van 3.455.011.

Niet het aantal heeft laag - er zijn steden - er zijn kleine steden en zijn rijken.

Maar het blijft een feit, dat de categorie mensen zonder werk in heel korten tijd sterk gestegen is.

Deze mensen kunnen hun belangstelling naar de kunst richten.

2 WERKTUJDEN.

Het grootste deel van de menscheit moet werken om zich een bestaan te verschaffen en dat deel van de menscheit noemt de bestaanskrachten. Het is niet zeker dat deze gezonde menschen in hun kracht van hun leven juist goede belangstelling in kunst hebben. De laatste tijd wordt het aan, dat het leeuw gedeelte vooral bestaat uit de jongeren en de ouderen - niet uit de midden van 40 jaar - dat te danken aan het leeuw gedeelte worden.

Maar juist hierin komt verandering. Vroeger moesten al de menschen heel den dag hard werken. Tegenwoordig is dat niet meer noodig.

Overkant 1500 uur 14 uur werken per dag normaal en het leeuw was vandaag, dat niet veel menschen aan deze werksaamheid konden ontsnappen.

Tot de studenten werkten hard. In 1830 begon de Universiteit te Parijs om 6 uur en eindigde het werk om 8.5 uur. Daarna werd een half uur bij ingewandeld en ging men werken 9 en 10 uur naar het. Kennelijk was dat een verandering. Harder werk begon met om 4 of 5 uur op te staan. Er waren drie vakanties van 12 dagen.

Overkant de toestand golden voor Cambridge

De geslachtigen (Chlorococcus 22 uur) werkten van zonsopgang tot 9 uur 's avonds.

Orke in de 17^e eeuw was beperkt in de heersende schijf (1807) 6 werken 12 uur per dag werken normaal (niet een werken van 4 per week) Augustus was werd de bestaand door het gekomen door in de bestaand kunstindustrie - manufacturen - fabrieken.

Maar in de 19^e eeuw in Nederland was niet de slechtste toestand. Kennelijk was toch het leeuw voor den arbeider een zwaar.

Een werkweek van 100 uur was normaal.

In de kunstindustrie in Tusschen werd 14 uur per dag gewerkt.

In Utrecht was in 1860 12 uur werken, 14-15 uur normaal.

In 1862 werd in Tusschen van 8 ochtends 6 tot 9 avonds 11 uur gewerkt met 1 uur pauze. Kinderen slechte 15 uur.

In de bleekindustrie te Rotterdam werd 16-18 uur gewerkt.

In December van 8 ochtends 4 tot 9 avonds 8 met 1 uur rust (en een langste baan van 1.00 per dag (gewoonlijk baan 20-50 p.d.)

Het gewinstel de baan per week bedroeg in 1819 f 4.50 en 1852 f 5.6.

In de bleekindustrie te Franeker (1841) werd zelfs 18 uur gewerkt en in bepaalde gevallen van 8 ochtends twee tot 9 avonds twee (steunfabrieken)

Zaterdagochtend kwam veel voor

Verspreiden meestal niet meer dan 12 uur.

Kinderarbeid kwam veel voor, in sommige industrieën wel 50% op 7-10 jarige leeftijd gingen de kinderen naar de fabriek. Er waren zelfs gevallen gevallen van 4-5 jaar.

Pas in 1874 werd de minimum leeftijd door de wet van Houten op 12 jaar gesteld.

Vergelijken we daarbij de bestanden van een dan is er een groot verschil. De werk van 100 uur is teruggebracht tot 40-48 uur - 8 uur werken per dag is de best.

Niet alleen de zondag - ook de zaterdagmiddag is vrij - en het gaat al naar twee dagen vrij per week.

Vacaties die men vroeger niet kende worden nu vooral gegeven ook de landbouwers een vakantie en het zal nog uitgebreid ook de richting uitgaan.

Tusschen 1850 en 1900 had de arbeider per jaar

1000 uur	vrije tijd	5000 uur	werk	3000 uur	slapen
3500 uur	vrije tijd	25000 uur	werk	3000 uur	slapen

Dit is mogelijk omdat de menschen in vele gevallen de menschen versnapt.

Van 1900 was het al mogelijk door het gebruik van machines dat 1000 uur schone werken, die nodig zijn voor geheel Financiering. A.B. Smith. Nieuwste markt voor General Roberts met 200 arbeiders per dag 11.000 chassies.

Dezelfde ontwikkelingscijfers zullen in de meeste toestand steeds meer te open zijn. Door het gebruik van waterkracht door de energie van stoom en die - krachten wordt van atoomenergie zal de hoeveelheid energie per menschen, die gebruikt kan worden nog wel toenemen maar is zelfs zeer belangrijk.

Niet alleen energie wordt aangewend, maar tal van andere zullen de menschen met behulp van vingers voorwerpen.

Dit proces is nog gaande, maar in een proces, dat zich zeer snel ontwikkelt.

Nog open menschenleefde getuigen van de vrije tijd voor de werker van de menschen zeldzaam - nu zelfs belangrijke menschenleefde zal de vrije tijd zelfs een probleem vormen. Reeds nu gaat men zich met dit probleem bezig houden, omdat

de arbeider niet zelfstandig met deze vrije tijd weet om te springen op de juiste manier.

Er is een crisis, een praatstelselwijze ontwikkeling op het gebied van vrije tijd.

Meer voor de welken in de groepen was het bestaan van gemakkelijker, dat ze ook kunnen komen en daarom in de gelegenheid waren zich verder te ontwikkelen.

Duizenden jaren daarna werd de strijd om het bestaan - en de strijd om de bestaand zeer groot, dat slechte werken, die ontwikkeling verder konden voeren.

Pas het laatste menschenleefde heeft de mogelijkheid zich op groter schaal aan de cultuur te kunnen wijden.

Helaas, bij het bet. of ze liever vechten.

HOOFDSTUK II

CRISIS IN DE SCHILDERSWERELD

Niet alleen voor het publiek zijn de optredende veranderingen groot en plotseling - ook voor de schilders geldt dat het laatste gedeelte van de ontwikkelingsgang grote en belangrijke veranderingen vertoont, die in een crisis kunnen uitmonden.

Dit is veroorzaakt het gevolg van:

1 De ontwikkeling in de schilderkunst - en van

2 De fotografie

en daarom het gevolg van de ontwikkeling van de schilders zelf, en wel van

3 Het aantal schilders

4 De kunstmarktvermindering

5 De Geest van den tijd.

Maakt ons eerst de ontwikkeling in de schilderkunst zelf regeert:

Ontwikkeling van de schilderkunst

Het meest lievering mag best beschouwd, want de ontvankelijkheid van
 de schuldtekent is inwett. Het is regelgelyk niet te spreken van
 een ontvankelijkheid maar van een steeds terugkeren van dezelfde handelen
 en zeer zelden is ook dat het geval. De polen herkomst en barste komen
 herhaaldelyk - immers den wisselgang van de vorm terug.
 Toch is het niet te mis kennen, dat ook een ontvankelijkheid niet
 volkomeet.

Toch is het niet te miskenen, dat ook een ontwikkeling zich voltrekt.

De schilderkunst is na de Middeleeuwen opnieuw begonnen zonder een voortelling te zijn van die der Grieken en Romeinen en zoo is deze ontwikkelingsgang maar goed zeshonderd jaar.

Deze kunst stond aanvankelijk in dienst van de kerk- en ontleende aan de kerk zijn illustratief karakter.

De Schiederscommissie wasen haterenningen mndelst 20 ommvndelyk de
vereeniging van de zenuw. haderen te keuren, of aan de boekenreising
ontpanden. Dit is geen dieringende mndelst. Wandereising zyn
kater en alle vroeger wel mndelst gelyk. Welke zornel by de
Roemenen en in de 19de eeuw. behandelde. Het deld door katen en
de elosse van zenuw geest. Buchelshulte heeft wel cleerap
te zyn en se zelfs in amsley meer verteld. meer yntend derg
vorn wiesgeld.

Het oorspronkelijk decastrale karakter is zeker voor een deel instabiel
 prijnist - oorzaken of oogenoemd. Reiziger benijdt zullen de schulders
 niet geweest zijn, maar het gebreken van een klein gat langzaam.
 De schulderinstel heeft niet wisten losmaken van de verzienende beemeten.
 en was - wel getogensteldheid vangeten in de richtbeelden meer
 verteldten den absolute, maar de instellingen van de eerste schulders
 ten deeste slonden - die 2 de verhoijzen waren nog niet zelfslonden
 oorzakensteld tot schulden meer slonden, nog deelt bij de absolute groen-
 slonden van het schuldering - de versiering van een vlak niet kleiner-
 slonden begon de schuldering meer oorzaken de letteren bekoeling
 Den wort langzaamheid de rechte verand, althans het bij het
 streven van schulders en publiek om meer realiteit te geven.
 Het wordt als een instel beschouwd - maar zelf instelbehoefte te bevoegen.
 Stelinstelbehoefte brengt realisme - brengt bekoeling niet zich mee.
 In bekoeling slonden het rechte instelbehoefte en den wilt het een
 instel het ander - De bevoering verand de ander in de
 hand. We zamenal de rechte bekoeling heeft niet de andere
 plebsbehoefte van zijn bekoeling aanvaard den. Jollen de op den

2 DE Fotografie

Tot de factoren, die de schilderkunstontwikkeling beïnvloed zullen hebben reken ik ook de fotografie

Het streven toch van de schilderkunst, schieen te zijn het natuur-
getrouw afbeelden van een omgeving. . . Scheen te zijn 'want de goede
schilderkunst had ten allen tijde bestaan meer te zijn dan een
natuurspiegel. . . Wanneer verondersteld dat schilderkunst de natuur
moest copieeren was de nabootsing niet het in impressioneeren omgeven
afgeleiden. Het publiek - zelfs vele schilders en denkers - hielden dat
de schilderkunst die natuur had te copieeren - zij het dan maar of meer
geleend.

De 1ste eeuw gaf men ook de opklevend van de fotografie de 2de - daarvan
nog enkele stappen verder - de kleurenfotografie, de stereoscopische
fotografie. Net een stereoscopische kleurenfotografie bestaat uit de copie
van het geheel in de weerdubbeling van de natuur - de natuurgetrouwe
versie - nog niet bereikt.

Deze concurrent van de schuldenaar zal geholpen hebben de oorzaken van vele te openen.

Reeds de aesthetiek leed, ook pas sedert kort; en orgenissen, dat de kunst
weer is dan de wedergevoel van de natuur. De kunstenaar fotografeer bevestigde
dese grontheit. De kunstenaar moet niet geslecht worden in de kneepheid
van weergave, want daarin was het fotograaf ons wer.

De levensfoto's leidden gemakkelijk tot en juist tot dit doel.
De levensfotografie maakte het mogelijk vluchtige bewegingen vast
te leggen en een levensware miniatuur te stellen. Nogover veel gesproken.

Net de fotografie versnel ook een Taak van de Schilderkunst: het portret. Het veelgevoelde portret viel door de foto in ieders bereik. De kunst

De 19^e eeuw — eeuw van natuurwetenschap en socialisme vereenigde
 ook veel geloof. Het religieuze onderwerp had toch reeds niet veel
 beklemmerend meer. Nieuw ook het schone onderwerp mist meer
 als doel hem gelden voor de weergave

Met alles bracht de schulden tot nadenken.
De schulden - meer nog dan het publiek - en de aesthetische begroeven
zich bewust te worden, begroeven zich rekenschap te geven van de
doelenden der belofte kunst.

Daarlijk komt me - hetgeen de hierna zal behandelen : de geest van de tijd

Moan - waar staat dan die Moan? op een wolk - in een kamer
of in een landschap? Wat voor landschap is dat dan?

of in een landschap. Wat voor landschap is dat dan
Terwijl van die plaatsgebruik ook wellicht een de landschap schildering
het in te tekenen.

Maar tegelykerlyk was de heerschappij van de kerk over de kermis aan het minderen. De schulden van de kerk en zelfstandige kerken:

Hemelvorsten worden door aardse vorsten en reukne stervelingen vermaand.

Nadat het portret wordt de deenstbaarheid van de schuldenaar steeds
minder. De verhoofsi hand vermindert ⁴ soms sterk. Van jonge
knaat het het landschap schildering en stilleren.

Daarmee is in hoofdzaak de ontkenkeling afgehoopen en zijn de meeste mogelijkheden geprobeerd. Toch brengt de 19^e eeuw nog een verdere slops in de richting der rechtteuwername: het

impresionisme, waardoor niet alleen de weergave van de vorm
maar ook die van de atmosfeer beter wordt.

op zichzelf is het einde van deze ontwikkelings-
want reeds enkele eeuwen was er al meer instabiliteit. Het

3 Aantal Schilders

Het publiek, zoo hebben we gezien - is in sterke mate uitgebreid althans het aantal menschen, dat voor publiek in aanmerking komt.

De omstandigheden, die dit in de hand werken gelden ook voor de schilders.

De bevolking is toegenomen, de bevolking is geconcentreerd in grote steden. De vijfde achttiende eeuw is toegenomen - de vijfde eeuw is belangrijker geworden en beter verdeeld. De sociale toestanden zijn gunstig geworden, het aantal menschen, dat niet aan het productieve proces behoort die te nemen is vergroot, de vraag naar schilderijen is vergroot door de verbeterde woningverbetering en het aantal belangrijke kunstenaars, dat gelegenheid geeft schilderijen aan plaatsen in te ruimen, de kunstbeoefening is een aanwinst op de geestelijke schilders.

Eenkele van deze factoren zijn te rekenen omdat ze een overvloedige toename van het aantal schilders in de hand werken.

Kunst is in hoofdzaak een product van overbeschaving - van een categorie menschen - die niet tot de gewone handwerklieden te rekenen zijn - ook al zullen ze even goed uit deze stammen voort sproeten. De omstandigheden echter, die deze menschen uit hun gewone omgeving elken losmaken vinden we vooral in de grote stad. Daar is gelegenheid tot overwinning - tot het zien van kunst - tot een bestaan voor de kunstenaar. Daar is de sfeer, die tot intellectuele daden, als toch de kunst is, aanvoert. Dit geldt misschien niet voor de grote talenten, die anderszins alle mogelijkheden toch zelf niet een weg baan. Maar alle middelmatige schilders - alle amateurs moeten door gunstige omstandigheden geholpen worden om uit de sfeer der gewone te treden. Dit vindt vooral in de grote stad plaats en daar het ontstaan van grote steden als is van den allerlaatste tijd is ook het ontstaan van die grote daarmee samenhangend.

In Parijs heeft zich 40.000 met de behoudende kunstenaar bezig te houden - in 1800 plantte van 4.000 inwoners zelfs geen 40.000 kunstenaars waren maar slechts schilders.

Een tweede bijzondere factor voor de ontwikkeling van de kunst is de overproductie. De overproductie pas maakt het mogelijk den bespeler te kiezen, dat niet voor het kunstbestaan der menschen.

Overproductie is

De overproductie verschaft de rijkelijken - die nodig is om de kunstenaar te laten bestaan. Ten gevolge van de overproductie leven duizenden zonder werk - onder anderen - schilders - en uit deze categorie menschen worden de amateurs geboren.

Voor de ontwikkeling van deze subcultuur menschen; de schilders gelden in de laatste eeuw nog als gunstig enkele omstandigheden die niet voor het publiek bestaan hebben.

Daar is het wegvallen van het gildewesen. Een goed 150 jaar geleden was het schilders nog alleen mogelijk voor leden van het gilde. Het hield op een gesloten beslag te zijn en daarmee was de gewone stek vergroot, vooral voor schilders omdat het beslag niet veel bekende instellingen niet zich liet brengen. Er zijn geen moeilijke apparaten voor nodig - de kunstenaar kan zonder al te veel kunstbeoefening werken. De H.B.S. - eenheid kan gemakkelijk zijn schouwde uitbreiden tot kunstwerk.

Ten laatste omstandigheden hebben de uitbreiding ook nog bevordert.

De uitbreiding van de expressie van anderen en een verhoogd schijnbaar verhoogd. Tegenwoordig kan wel - maar bij een expressie - met het schildersmaken - kinderen van het - leerlingen van middelbare scholen maken in het groot, protesten.

Het overduidelijk publiek maakt het succes gemakkelijk.

Bovendien is er gelegenheid met den kunstproducten voor den dag te komen. Niet alleen wordt het gilde niet meer behouden, maar het ten voordele is gemakkelijk en niet moeilijk.

Er zijn "overproductie" die alle producten van menschen - en zijn tegenwoordig, die alle kunst aanmaken en zelf op zichzelf.

De amateur kunst is in beperkte omvang succes maar kan niet gemakkelijk in de concurrentie komen - de technische eischen zijn de hoog. De kleine kunstenaar kan bijna slecht op grote tentoonstellingen in Brussel - Parijs of andere steden zijn werk gekregen krijgen en eenige standhouding geldt bijna als aanbrenging. Hij is dan een voorbeeldige zondagsschilder.

Deze tijd is een gunstige voor het ontstaan en sterke groei van een categorie kleine kunstenaars, maar ook voor het ontstaan van het aantal schilders. Nederland heeft zeker meer dan duizend vrije schilders, de eenna daarvan bevoordelen over de hele wereld zijn kunstwerken. Dit is ook op dit gebied een belangrijke groei in hoofdzaak in de laatste eeuw.

4 Qualiteitsvermindering

De snelle uitbreiding van de schilderende wereld betekent gewis een grote vermindering.

De kwaliteit is sterk gezegen, de kwaliteit is sterk gedaald. Vooreerst is dat het gevolg van het wegvallen van de gilden.

De behoeften eischen zijn verdwenen en dit betekent in dat geval ook een achteruitgang van de kwaliteit van de schilders. In verschillende vige bespreken zullen concenteren en het algemeen overal een voldoende selectie bevestigd hebben, omdat het publiek in staat is te overtuigen.

Deze conditie van het publiek geldt slechts weinig voor de schilders. Door het overvloedige expressie van anderen is het contact met het publiek verloren. Wanneer er een publiek is - kan de conditie niet slecht zijn. Overduidelijk - overduidelijk kan worden gezien dat de waarde, doordat ze in het groot en door vele deelnemers worden gevestigd.

Dit geldt niet voor de producten der schilderijkunst die meestal zijn te bevestigen - zelfs in gewone tijden maar zelfs in tijden van kunstenaar en claudia.

Het publiek ziet geen onderscheid tussen een meesterwerk van kunstenaar en een stukje vliegsged.

Wanneer een werk, gebouwd door de staat van een eel in verschillende verpotten te dienen en den te laten hangen, over een dichte bevoordeling en deugdelijke staat te komen.

meer voor is een juist oordeel van het publiek over de kwaliteit van het schilderij niet te verwachten. Het bestaan van bekende experts bevestigt dit ten overvloede.

Het bestaan van een bekende kunst in de grote steden - en bestaan hiervan voor de kunstenaar - maakt het beslag in de hand.

Het juiste oordeel over de kwaliteit is dus gevallen.

De traditie is afgebroken en het is dus toch al mogelijk het vermenigvuldigen van voorgaande generaties over te nemen. Er heeft geen scholing en geen vermenigvuldiging meer nodig maar alleen in het - geen.

Daarom staat een sterke toename van kleine kunstenaars.

Dit kan en zal ook een goede zijde hebben. Er is een toename van nieuw bloed. Nieuw van geheel verschillende kennisgevingen uit allerlei kringen komen tot schilders.

Nieuw schilders - medewerkers - dekken en in de hand.

Kinderen en beambten - officieren en schrijvers mogen zich niet de menschen uit schildersfamilie en er zal meer mogelijk zijn tot vermenigvuldiging dan in de gilden het geval was.

Deze eeuw van ontdekkingen van natuurwetenschap heeft menschen die naar vernieuwing zoeken.

Daar het samenging met het wegvallen van traditie - het einde van de ontwikkeling van de schilderijkunst voor de kunstenaar.

Just en tijd die zoekt naar ontdekking - naar vernieuwing - vooral al te veel vernieuwing - en niet naar versterking zal niet vele nieuwe ontdekkingen voor den dag komen en is daarmee ook voor den dag gekomen.

Het is echter begrijpelijk dat in een tijd van overproductie, cultuur van een schijnbaar zonder enige conditie het aantal kunstbeoefenders overvloedig groot.

Het is niet te verwachten dat het veel tijd onder het been is gekomen - wellicht het tijd alle heren overdekt.

Over het geheel genomen is er een sterke kwaliteitsvermindering voor de ontwikkeling van de schilderijkunst - voor de goede schilders is de tijd niet overvloedig en staat het aan de handen schilders die de concurrenten van de verpotten en van het vele dat geboden wordt het goede gebruik te bereiken.

5 Geest van den tijd

Het is noodig om aan de aandacht te vestigen op een bijzondere kant van deze tijd - en die niet zonder inzicht is op de richting die de schilderkunst ingeslagen was.

De tijd der avant-garde was de menschengevoelens - Confrontatie - het diepen van de bodem van de cultuur - hetgeen de kwaliteit - de film - de vele snelle indrukken veranderen de cascadet en veroorzaken een zekere naar sensatie.

Waar de vele nieuwe indrukken, die de menschen in de huidige steden ontvangen kunnen alleen de bijzondere worden ontdekt. En is ook bijzonder noodig om op te vallen.

Wanneer kunstvervalsingen daardoor worden gebracht en het publiek bereikt, genoot is van sensatie - een kleine groep in contact met de kunstenaar op straat - aan een schreeuwen van algemeen tegelijk zal dat publiek voorerst aandacht schenken aan het bijzondere op de kunstvervalsing. Vele de kunstenaar houdt zich niet bezig met het, zijnde, dat althit genoot is, maar vindt alleen reden niet bezig te worden met het nieuwe - het bijzondere. En zijn schilders die zeggen: hier een slechte kritische dingen kritiek.

Ieder - althans vele wille gevallen - en vooral de middelmatigen.

Het is dan noodig door schreeuwen de aandacht te trekken -

Het zijn juist de cocoon, die dan een kleine hebben en die gemakkelijke geproduceerd worden door de schilders - de geproducten, die bedragers in de kunst.

Het is een uitschijf in oorspronkelijkheid tussen anderszins voor een anderszins publiek.

En ontstaat een verbijsterde chaos en de goede teksten zich terug of zijn verloren door de massa der schreeuwers.

Naar alle de goede willen vinden, dat ook dat "sprekt"

het is die chaos alleen kan uitvinden. Is ontstaat vooral ook dat als een reclameplaat werkt. Groot van formatie

sterk of hard van kleur - graf van uitwerking - decoratief vooral het ook dat alleen bestaat van de eerste indruk

en niet van een herhaald langzaam genomen.

Het expressivisme heeft in deze kunstvervalsing overloed beter kunnen dan het stille kleine ook, dat stuk is doorgevoerd en dat breiden vooral tijd esikt - dat de makers niet makken in de tijd met de snel productie en expressivisme -